

№ 8

1871 май 17, Жеравна.

Писмо от Димитър Стоянов Кехайов до В. Д. Стоянов в Браила

Любезней мой син Въсил, бескрайна радос[т] имам тас година од [в]сяка страна, чи ни [е] дал Бог живот да видим и ний од рожби радос[т], що сте са трудили от толкува години. И сега ни евяват[и] трудо си честичку сос книг[и] и сос злат[н]и меджиди[и].⁸⁻¹ Приехми от г[осподин] Христа Кара Ми[н]ков 5 желтиц[и] на майе 5, а пак писмот[о] на майе 14. Фтори брой и нея книга³⁰ приех подир един ден. И [в]сички родови додаха ни и са радваха на тойзи ден, кату им четах ваш[е]т[о] писмо, дето ги поздравляват[е]. И видяха книгат[а] и им четах песнит[е] за ф Кулибарска[та] улица.⁸⁻² И сега ви испроваждами нови песни, аку бива да ги типосат[е]⁸⁻³, защото са много жални кату ги пеят.³¹ Както у „глас благословен еси Христе Боже наш“ или „какту ис Филибе⁸⁻⁴ теллал⁸⁻⁵ викаши: „в Филибе да замракним, в Жеруна да усамним“.³² Така жални кату и на чича ви Веля песен[та].⁸⁻⁶ Но ние, кату друго само хоратит[е] евявами, койту има глас ще я фмести на некуй жален. Сал да чуеш твоя сестри, яки Й[о]фка³³ как ги пей. Пишити, аку да има ф Жеруна такvas мума сос [в]сички добрини и болярска, тай да си до[й]диш. Нели знаиш, чи ф Жеруна сега зафана[ха] да са учат [и] мумичата[та]³⁴, и чернички, черновокички, черномустакатилистички, ачи оттук нататак кату са образуват очилищит[а], ачи дету си има реч от старит[е]: трай оле за зелена гора. Така и ваща работа ште можи. Ала внукит[е] виш. Дойну кату си доди и си [х]ареса и гу сгодихми, така и Мария³⁵ сгодихми. Какво да сторим, кату не си дохождати да [х]аресат[и]. В Жеруна хава⁸⁻⁷ хубава, [в]ода стодена, на наша градина има исвор и гу думат „сребарна ореша“⁸⁻⁸, ала да имами прихот[и] да сми олеснени, ачи да гледаш сеир[а]⁸⁻⁹ на Старча⁸⁻¹⁰ и хорт[о] насрешта.³⁶ Пак ний кату сме остарели и немотни, ачи пак Бог е милостиф. И на вас Бог здрави и живот, и кяр⁸⁻¹¹, и добар берекет⁸⁻¹² и добра печалба да ви дава, ачи и вий да не ни оставит[е], защото нашият живот са скасява са. И така оставами в надежда пак дано си додит[е], да ви видим лично и да ви са порадвами. Дай Боже живот и здрави.

1871 майе

17

Ваш доброжелател отец

Димитар Стоянов

Гана

Димитрова⁸⁻¹³

Сестрити ви поздравляват и ви молят за здравиту ви, но и за нови моди⁸⁻¹⁴, чи им са ревнет.⁸⁻¹⁵

[Текст в лявото поле:] Да поздравит[е] Г[осподин] Николая Ценов³⁷ и сопругата му и Г[осподин] ха[джи] Димитра, дету са видехми и расговорихм[е] в Сливен миналат[а] есен и ми дади 6 лири од Вас.